

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010245
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3121010245.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného U. D. na hlavnom pojednávaní konanom 27. júla 2021 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Obžalovaný U. D., narodený 9. marca XXXX v T., trvale bytom R., R. č. XX/XX, prechodne bytom C., G. XXXX/X, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

je vinný, že

obvinený N. G. (t. č. už právoplatne odsúdený) si v presne nezistenom dni od novembra 2019 do februára 2020 od nezistenej osoby bez povolenia zaobstaral podomácky upravenú dlhú palnú zbraň - opakovaciu guľovnicu vz. 24, československého výrobcu Zbrojovka Brno, kalibru 8x57 JS, výrobné číslo 2465M2, bez pažbenia a mušky, a následne na návrh obvineného N. V. (t. č. už právoplatne odsúdeného) obvinený N. G. s obvineným I. Y. (t. č. už právoplatne odsúdeným) presne nezisteného dňa v mesiaci august 2020 predmetnú zbraň zakopali na presne neustálenom mieste v katastri obce Skalka nad Váhom, okres Trenčín, a následne v presne nezistený deň v mesiaci august 2020 túto zbraň obvinený N. V. spoločne s obvineným I. Y. vykopali a spoločne odviezli do Piešťan, kde ju obvinený N. V. predal a odovzdal obvinenému U. D., a obvinený U. D. mal predmetnú strelnú zbraň od nezisteného dňa mesiaca august 2020 až do jej nájdenia políciou dňa 08.09.2020 ukrytú v mieste svojho bydliska na ulici G. č. XXXX/X v C., pričom obvinení N. G., U. D., N. V. a I. Y. nie sú držiteľmi zbrojných preukazov a uvedená zbraň v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive spadá do kategórie A, kde podľa § 4 odsek 2 písmeno g) a podľa § 80 odsek 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive je takéto zbrane zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť.

teda

sebe zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia,

čím spáchal

zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu 5

(päť) rokov a s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno h), písmeno k) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to 1 ks podomácky upravenej dlhej palnej zbrane - opakovacej guľovnice vzor 24, československého výrobcu Zbrojovka Brno, cal. 8x57 JS, výrobné číslo 2465M2.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na Okresnom súde Trenčín 08.03.2021 na obžalovaných D., V., G. a Y. obžalobu č. 1Pv 477/20/3309 na takom skutkovom základe a takej právnej kvalifikácie, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozsudkom 1T 23/2021 z 08.04.2021 („rozsudok 1T 23/2021“) súd všetkých obžalovaných uznal vinných zo spáchania stíhaného skutku, ktorým sa obžalovaný D. dopustil zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a obžalovaní V., G., Y. zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.. Za spáchanie stíhaného skutku súd obžalovaným D., V. a G. uložil trest odňatia slobody 3 roky, ktorého výkon bol podmiennečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu a ustanovenia skúšobnej doby 5 rokov, ako aj uloženia príkazov podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať. Obžalovanému Y. súd vzhľadom na spáchanie stíhaného skutku v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uložil trest odňatia slobody 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Bezprostredne po vyhlásení rozsudku 1T 23/2021 sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie proti rozsudku vo vzťahu k obžalovaným V., G. a Y.. Rovnako i obžalovaní D., V. a G. sa vzdali práva podať odvolanie. Preto rozsudok 1T 23/2021 vo vzťahu k obžalovaným V. a G. nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia a v súlade s § 172 ods. 2 Tr. por..

Bezprostredne po vyhlásení rozsudku 1T 23/2021 podal obžalovaný Y. odvolanie proti výroku o treste vo svoj prospech. Následne prokurátor v zákonnej lehote podal odvolanie proti výroku o treste obžalovaného D. v jeho neprospech.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne 2To 43/2021 z 22.06.2021 („uznesenie 2To 43/2021“) odvolací súd

- vo výroku I. rozsudok 1T 23/2021 vo vzťahu k obžalovanému D. v celom rozsahu zrušil, vec tunajšiemu súdu vrátil a tunajšiemu súdu uložil, aby ju ohľadne obžalovaného D. v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol,

- vo výroku II. odvolanie obžalovanému proti rozsudku 1T 23/2021 zamietol, pretože nebolo dôvodné (čím rozsudok 1T 23/2021 i vo vzťahu k obžalovanému Y. nadobudol právoplatnosť).

Pokiaľ ide o dôvody zrušenia rozsudku 1T 23/2021 vo vzťahu k obžalovanému D., odvolací súd v uznesení 2To 43/2021 skonštatoval, že po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že napadnutý rozsudok je v celom rozsahu vo vzťahu k nemu chybný pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzali, a ktoré spočívali v porušení ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby (§ 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.). Ďalej poukázal, že skutky, ktoré sú predmetom trestného stíhania a podanej obžaloby, boli výsledkami dovtedy vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní preukázané, vrátane toho, že jeho páchatelom je obvinený U. D., avšak rozhodnutie o jeho vine zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. je predčasné, lebo okresný súd vykonal hlavné pojednávanie bez toho, aby boli splnené podmienky na jeho vykonanie, a to s poukazom na § 252 ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorého v prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu.

Ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obhajcu, len ak s tým obžalovaný súhlasí. Zo zápisnice z hlavného pojednávania Okresného súdu Trenčín z 08.04.2021 síce vyplýva, že obžalovaný D. ako aj prokurátor súhlasili s vykonaním hlavného pojednávania v neprítomnosti obhajcu obžalovaného D., avšak v danom prípade, nakoľko bol obžalovaný U. D. vo väzbe, a teda išlo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por., neboli splnené podmienky pre vykonanie hlavného pojednávania v zmysle § 252 ods. 4 Tr. por.. Keďže sa hlavné pojednávanie vykonalo bez prítomnosti obhajcu obžalovaného D., čím došlo k porušeniu ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a k zásadnému porušeniu práva obhajoby, odvolací súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému U. D. zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal, odstránil vytýkané nedostatky a rozhodol vo veci v súlade so stavom veci a zákonom.

Rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v uznesení 2To 43/2021 súd určil nový termín hlavného pojednávania, na ktoré predvolal (už len) obžalovaného D. a o ktorom upovedomil jeho obhajcu a prokurátora, pričom všetci menovaní sa hlavného pojednávania riadne zúčastnili.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný D. opätovne poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Nakoľko obžalovaný uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por., pričom na všetky položené otázky v zmysle cit. ust. obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní následne vyjadril súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal dokazovanie len k výrokom o treste a výrokom trestnoprávných sankciách. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď tento právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda u obžalovaného D. ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, tj. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7 Tr. por., prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania obsiahnutých v spise nemal pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonal len k výrokom o trestnoprávných sankciách.

V nadväznosti na vyššie uvedené súd na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k obžalovanému D. vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov (postupom podľa § 269 Tr. por.), a to odpisu z registra trestov na č. I. 849-851, výpisu z evidencie priestupkov na č. 1. 656, správ na č. I. 659/1 a 659/2 a zápisnice o zaistení vecí na č. I. 364-370 vrátane fotodokumentácie.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ celkom osemkrát trestne stíhaný. V roku 1995 bol Okresným súdom Trnava pod 2T 21/1995 odsúdený za trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 249a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 28.02.1996. V tomto prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V roku 1996 bol Okresným súdom Trnava pod 2T 120/1995 odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 04.10.1997. V tomto prípade sa na neho tiež hľadí, ako keby nebol odsúdený. V roku 2003 bol Okresným súdom Piešťany pod 2T 6/1999 odsúdený za trestné činy podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a), krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. a), písm. b) a nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1, to všetko Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody 18 mesiacov so skúšobnou dobou do 06.06.2008, kedy sa osvedčil a aj v tomto prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V roku 2005 Okresný súd Bratislava V pod 2T 26/1998 za spáchanie trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. u obžalovaného upúšťal od uloženia súhrnného trestu, a to vzhľadom na jeho predošlé odsúdenie Okresným súdom Piešťany pod 2T 6/1999. Potom bol v roku 2011 Okresným súdom Piešťany pod 1T 114/2010 odsúdený za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody 5 mesiacov so skúšobnou dobou 12 mesiacov do 01.01.2012, kde mu ale výkon tohto trestu bol nariadený 12.06.2012

v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a obžalovaný trest vykonal. „Premena“ posledne uvedeného trestu súvisela s odsúdením obžalovaného 19.10.2011 Okresným súdom Piešťany pod OT 12/2011 tiež za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý obžalovaný tiež vykonal. V tomto prípade sa tiež na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany 1T 7/2014 z 13.06.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave 5To 73/2016 z 25.01.2018 bol obžalovaný odsúdený za spáchanie zločinov nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Toto rozhodnutie bolo zrušené v dôsledku ukladania súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Trnava 7T 149/2006 z 23.05.2019 za spáchanie zločinov nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. a § 172 ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák. a vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., kde bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 7 rokov a 6 mesiacov, ktorý obžalovaný vykonal. Tu považuje súd za potrebné poukázať, že sa jednalo o trestnú činnosť obžalovaným spáchanú od 14.12.2005 do 17.03.2006.

Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný od 20.07.2020 do 17.02.2021 spáchal jeden priestupok na úseku dopravy, keď 20.07.2020 jazdil bez vodičského oprávnenia, za čo mu v rozkaznom konaní bola uložená sankcia 400,- €.

Zo správ miest Hlohovec a Piešťany na obžalovaného je zrejmé, že na jeho konanie nebola podaná opodstatnená sťažnosť, nebol mestom prejednávaný v priestupkovom konaní (mesto Hlohovec), resp. nebol riešený mestskou políciou (mesto Piešťany).

Zápisnica vrátane fotodokumentácie dokazuje, že zbraň uvedená vo výroku tohto rozsudku o prepadnutí veci bola nájdená u obžalovaného D..

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd u obžalovaných aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. boli u obžalovaného D. zistené dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k stíhanému skutku a tieto oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní) a jedna prítiažujúca okolnosť (už boli v minulosti za trestný čin odsúdený, pričom odsúdenie nie je zahladené). Preto súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák.) vychádzal z pomeru poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností 2:1, a teda trestná sadzba uvedená v § 294 ods. 2 Tr. zák. 3 roky až 8 rokov sa za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. zmenila znížením jej hornej hranice o 1/3, t.j. obžalovanému D. mohol byť ukladaný trest odňatia slobody od 3 rokov do 6 rokov a 4 mesiace.

Na odôvodnenie výroku o treste u obžalovaného D. súd poukazuje aj na to, čo bolo konštatované už v skoršom rozsudku 1T 23/2021, že po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní 08.04.2021 prokurátor v rámci záverečnej reči navrhol uložiť obžalovaným V. a G. trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s tým, že tento bude podmiennečne odložený s probačným dohľadom a bude určená primeraná skúšobná doba, ako aj primerané povinnosti a obmedzenia uvedené vo výroku tohto rozsudku. Obžalovanému D. navrhol uložiť nepodmiennečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (na takomto návrhu zotrval aj na hlavnom pojednávaní 27.07.2021). Obžalovanému Y. tiež navrhol uložiť nepodmiennečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to vzhľadom na spáchanie stíhaného skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

S odkazom na skutočnosti prebraté na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že pokiaľ ide o návrh prokurátora na uloženie obžalovaným V. a G. trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorého výkon bude podmiennečne odložený s probačným dohľadom, primeranou skúšobnou dobou a obmedzeniami a

povinnosťami, dôvodom takéhoto návrhu bolo jednak to, že hoc sa v prejednávacom prípade jednalo o zločin, jeho akási „spoločenská závažnosť“ bola len veľmi nízka, keďže sa išlo „len“ o jednu zbraň, ktorá bola staršieho dátumu výroby a nevhodne upravená, nejaký čas dokonca zakopaná pod zemou (teda s otáznou použiteľnosťou a spoľahlivosťou) a najmä preukázateľne nebola použitá a určená na spáchanie trestného činu „so zbraňou“ a jednak uloženiu takého trestu odňatia slobody nasvedčoval výsledný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností svedčiaci v prospech okolností poľahčujúcich. Osobitne u obžalovaného V., ktorý už viackrát bol postihnutý podmiennečnými i nepodmiennečnými trestami odňatia slobody, bolo prihliadnuté na to, že hoc posledný nepodmiennečný trest odňatia slobody vykonal len v roku 2019, jednalo sa o trestnú činnosť, za ktorú bol dvakrát odsúdený ešte v roku 2014, pričom táto bola spáchaná jednak pred rokom 2009 a jednak pred rokom 2015 (čo je evidentné zo spisových značiek týchto konaní, keď obžaloba vo veci 6T 149/2009 napadla na súd v roku 2009 a obžaloba vo veci 6T 100/2014 napadla na súd v roku 2014). Práve z týchto dôvodov dospel súd k záveru, že prokuratúrou navrhovaný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorého výkon bude podmiennečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu a skúšobnej doby v najdlhšom trvaní, ako aj uloženia príkazov podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať, ktoré obe majú zabezpečiť, aby obžalovaní do budúcnosti nepáchali, resp. nemali finančný dôvod páchať trestnú činnosť, bol postačujúci tak na nápravu týchto obžalovaných, ako aj ochranu spoločnosti pred ich protiprávnym konaním do budúcnosti a práve z týchto dôvodov obžalovaným V. a G. uložil trest v zmysle návrhu prokuratúry.

Pokiaľ súd v dôsledku zrušenia rozsudku 1T 23/2021 vo vzťahu k obžalovanému D. „nanovo“ vykonal hlavné pojednávanie a na ňom i dokazovanie k tomuto obžalovanému, nemohol pri novom rozhodnutí prehliadnúť skutočnosti uvádzané v predošlých odsekoch. Opätovne sa súd nestotožnil s návrhom prokuratúry, aby obžalovanému D. bol uložený trest odňatia slobody síce tiež na dolnej hranici trestnej sadzby, avšak nepodmiennečný. K tomu dáva do pozornosti, že ak by na jednej strane akceptoval návrh na uloženie tzv. podmiennečného trestu u obžalovaného V. a na druhej strane uložil obžalovanému D. trest odňatia slobody síce v rovnakej výmere, ale nepodmiennečný, takého rozhodnutie by vykazovalo prvky arbitrárnosti a súčasne by odporovalo tak zásade rovnosti strán trestného konania, ako aj s princípom právnej istoty (resp. princíp predvídateľnosť súdnych rozhodnutí alebo princíp legitímnych očakávaní) ako jedného zo základných princípov právneho štátu. V prvom rade treba uviesť, že rozdielny návrh trestov u obžalovaných D. a V. evidentne vyplýval z toho, že obžalovaný D. v prípravnom konaní využil jeho právo a odmietol vo veci vypovedať (a teda nenapomáhal už v prípravnom konaní pri objasňovaní veci tak, ako ostatní obžalovaní), ako aj toho, že tento obžalovaný je preukázateľne trestne stíhaný aj za inú trestnú činnosť. K prvému uvedenému súd zastáva názor, že je súčasťou práva na obhajobu a zrejme aj obhajobnej taktiky, ak v priebehu prípravného konania obvinený využije svoje zákonné právo a odmietne vo veci vypovedať. Táto skutočnosť nemôže byť pričítaná na ťarchu toho - ktorého obžalovaného, nakoľko by to znamenalo porušenie jeho práva na obhajobu. K druhému uvedenému zas súd dáva do pozornosti, že síce vyplynulo z vykonaného dokazovania a skutočností prebratých na hlavnom pojednávaní, že voči obžalovanému je vedené i ďalšie trestné stíhanie (vec vedená na ORPZ v Trnave pod ČVS: ORP-1466/3-VYS-TT-2017), zároveň by však prihliadnutie naň pri určovaní trestu znamenalo porušenie zásady prezumpcie neviny, keď evidentne v tejto veci ešte nebolo vydané meritórne rozhodnutie, ktoré by nadobudlo právoplatnosť, a teda obžalovaného D. treba nateraz považovať v tejto inej jeho trestnej veci za nevinného. Ďalej v súvislosti s ukladaním trestu nemožno opomenúť, že obžalovaný D. toho času vykazuje rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a tiež podobne „pestrú“ trestnú minulosť, vrátane uloženia podmiennečných i nepodmiennečných trestov odňatia slobody a dlhoročného odsúdenia za spáchanie zločinu, ako obžalovaný V. v čase jeho posledného právoplatného odsúdenia rozsudkom 1T 23/2021, tj. ku 08.04.2021. Obžalovaný V. bol síce trestným súdom prejednávaný viackrát, ale vzhľadom na viaceré zrušenia výrokov o treste v dôsledku ukladania súhrnného trestu oproti obžalovanému D. vykazoval menej uložených trestov (keďže súhrnný trest „konzumuje“ skôr uložené tresty). Na druhej strane ale obžalovaný D. má v porovnaní s obžalovaným V. viac odsúdení takých, kde sa na neho už hľadí, ako keby odsúdený nebol. Nemenej dôležité je, že pri oboch obžalovaných sú ich posledné odsúdenia hoc neskoršieho dátumu, ale za trestnú činnosť spred roku 2015 (u obžalovaného D. je to evidentné tak zo spisovej značky konania Okresného súdu Piešťany 1T 7/2014, ako aj údaj v odpise z registra trestov, že vo veci Okresného súdu Trnava 7T 149/2006 išlo o trestnú činnosť spáchanú od 14.12.2005 do 17.03.2006). Pri úvahách o treste obžalovaného D. súd ďalej prihliadol na to, že zo skutkovej vety podanej obžaloby vyplýva, že obžalovaný D. predmetnú zbraň na počiatku v novembri 2019 nezaobstaral (čo učinil obžalovaný G.;

a teda obžalovaný D. celú túto trestnú činnosť „nepodnietil“) a neprechovával zakopanú až do augusta 2020 (čo učinili spoločne obžalovaní V., G. a Y.), ale mal ju u seba len po krátky čas, a to niekedy od augusta 2020 do jej nájdenia 08.09.2020. Riadiac sa týmito úvahami súd dospel k záveru o tom, že rovnako ako u obžalovaného V., aj u obžalovaného D. je dôvodné a spravodlivé uloženie rovnakého trestu, a teda trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorého výkon bude podmienene odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu a skúšobnej doby v najdlhšom trvaní, ako aj uloženia príkazov podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať, ktoré obe majú zabezpečiť, aby obžalovaný do budúcnosti nepáchal, resp. nemal finančný dôvod páchať trestnú činnosť. Takýto trest považuje súd nielen za spravodlivý, ale aj postačujúci tak na nápravu obžalovaného, ako aj ochranu spoločnosti pred jeho protiprávnym konaním do budúcnosti. Keďže ale predmetná zbraň bola nájdená práve u obžalovaného D., teda bola jemu predaná a ním držaná a vlastnená, tomuto obžalovanému bol navyše uložený trest jej prepadnutia podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák..

sebe zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.